

Bilag 19.

Oversættelse.

Fru Ester Boserups indlæg i 3. udvalg den 10. december 1970 om kvindernes stilling.

Vi har i udvalget fået forelagt en ECOSOC-resolution, hvori der skitseres et langtidsprogram til forbedring af kvindernes kår. I resolutionens første operative paragraf anbefales det, at den foreslåede målsætning i så vid udstrækning som muligt opfyldes i løbet af det 2. udviklingstiår.

Siden ECOSOC's vedtagelse af denne resolution har generalforsamlingen under sin jubilæumssamling enstemmigt godkendt strategien for det 2. udviklingstiår. Men strategidokumentet indeholder kun en ganske kort henvisning til kvindekvættet. Der ofres kun een linie på spørgsmålet — i paragraf 18, h, — hvori det hedder:

„Kvindernes fulde integration i den samlede udviklingsindsats må fremmes.“

Disse er ordene, og der findes i dokumenterne fra jubilæumssamlingen ingen andre henvisninger til de særlige problemer, der vedrører halvdelen af menneskeheden. Det synes at kræve en forklaring, hvorfor strategidokumentet, der består af 84 paragraffer og fylder 26 sider, er så yderst kortfattet om dette spørgsmål.

Jeg vil gerne understrege, at denne begrænsning til 15 ord ikke skyldes nogen manglende iver eller forberedende indsats i udvalget om kvindernes retsstilling eller fra generalsekretærens side. Udvalget vedtog under sin sidste samling mere end en halv snes resolutioner og modtog et så uhyre stort baggrundsmateriale fra generalsekretæren og særorganisationerne, at det ikke havde tid til at gennemlæse det hele og måtte anmode om, at dokumenterne til dets fremtidige møder fremkommer i summarisk form.

Det må derfor være på sin plads at spørge, hvorfor alle disse anstrengelser har ført

til så små resultater i den endelige version af den vedtagne udviklingsstrategi.

Forklaringen er ligetil. Der er fra land til land uendelig stor forskel på den rolle, kvinderne spiller i samfundet, og derfor ser man også meget forskelligt på spørgsmålet om at fremme kvindernes sag. Forsøg på at nå frem til en kompromismålsætning, f. eks. i spørgsmålet om oplæring og uddannelse, vil efter al sandsynlighed mislykkes, idet en sådan kompromismålsætning utvivlsomt vil blive betragtet som alt for lav i lande, hvor man er nået langt frem med hensyn til kvindernes uddannelse og beskæftigelse, medens den vil blive betragtet som helt urealistisk i de medlemslande, der er længst tilbage i denne henseende. I den for udvalget fremlagte ECOSOC-resolution erkendes denne vanskelighed da også stiltiende, idet resolutionen indskrænker sig til at anbefale, at regeringerne bør bestræbe sig på at opfylde målsætningen „i så stor udstrækning som muligt“ i løbet af det 2. udviklingstiår.

I betragtning af disse vanskeligheder hilser den danske delegation med glæde forslaget i ECOSOC-resolutionen om, at FN-organernes bestræbelser i det 2. udviklingstiår for at fremme kvindernes stilling først og fremmest rettes mod teknisk bistand til opstilling og finansiering af programmer i de enkelte lande for uddannelse, faglig oplæring og beskæftigelse af kvinder. Ved at koncentrere sig om programmer af praktisk art og ved at skabe et nært samarbejde mellem de enkelte regeringer og de fastboende repræsentanter for UNDP (FN's udviklingsprogram) inden for rammerne af det nye system for opstilling af programmer for hvert enkelt land skulle man kunne tage bedst muligt hensyn til kvindernes særlige